

İŞÇİLERİ ÖNCÜ PARTİYE KAZANABİLECEK MİSİNİZ?

Aydınlık Gazetesi, 1 Nisan 2017

Yıldırım Koç

İşçilerin yüzde 93'ü sendikalara üye değil.

Gelir getirici bir işte çalışanların yüzde 70'i işçi, memur, sözleşmeli personel. İşsizleri ve işçi/memur emeklilerini de dahil ederseniz, nüfusumuz içinde bu kesimin payı daha da büyük. Bu insanların desteğini almayan hiçbir hareket iktidara gelemez.

Peki, işçileri öncü partide örgütleme gücünüz, yeteneğiniz, bilginiz ve niyetiniz var mı?

Niyetiniz mutlaka vardır. Ancak bu işlerde niyet yetmiyor.

Basit bir sınav yapalım.

Bu sınavdan geçemezseniz, niyetiniz ne olursa olsun, işçileri örgütleyemezsiniz. İşçileri örgütleyemezseniz, onları vatan mücadelesine de katamazsınız. Siz onları vatan mücadelesine katamazsanız, işçilerin yükselecek tepkisini emperyalistlerin işbirlikçileri yönlendirir.

Eğer size başvuran bir işçinin aşağıdaki ve benzeri sorularına yanıt veremezseniz, yanıt verebilenlere başvurur.

ÖRNEK SORULAR

“İşyerinden çıkarıyorlar. Kıdem tazminatımı ödemek için, bütün haklarımı aldım, yazan bir kağıdı imzalamamı istiyorlar. Yoksa tazminatımı vermeyeceklermiş. Ne yapayım?”

“Yeni ve daha iyi bir iş buldum. İşyerinde 8 yıllık kıdemim var. Ne yaparsam kıdem tazminatımı alarak işten ayrılabilirim?”

“Ücretimi iki aydır vermiyorlar. Ne yapayım? Çekip gitsem param yanacak.”

“Bir mağazada tezgahtarım. Günlük çalışma sürem 12 saati buluyor. Fazla mesai ücreti alabilir miyim?”

“İşe girerken bir sözleşme imzalattılar. İşin doğrusu, öyle dikkatlice de okumadım. Meğer aylık ücretime yapacağım fazla çalışmanın ücretinin de dahil olduğunu yazmışlar. Bir taraftan da sürekli fazla mesai yapıyoruz. Ne önerirsiniz, ne yapayım?”

“Patron dün bana muhasebeye gidip hesabımı kesmemi söyledi. Ancak yazılı bir belge de vermedi. Kıdem tazminatımı sordum. Gelecek hafta gel, veririz, dedi. Adama inanayım mı?”

“İş kazası geçirdim. Dava açacağım, ancak tanıdığım güvenilir bir avukat yok. Beni satmayacak, patronun korkmayacak, beni soymayacak, işini iyi bilen bir avukat önerebilir misiniz?”

YANIT VEREBİLDİNİZ Mİ?

Bu soruları abartmıyorum.

İşçiyi örgütlemeye niyetlenen, önce bu soruların yanıtlarını bilecek.

Bu soruların yanıtlarını bilmek bu konuda uzmanlaşmak anlamına gelmiyor. Sizden hekim olmanız istenmiyor. Siz sağlık memuru olacaksınız, tansiyon ölçecek, iğne yapacaksınız. Daha ötesi hekimin işi. Ancak sizin sağlık memurluğunuza güvenilmezse, hekim de bulamazsanız, hasta size niye başvursun ki? Sizin Ermeni meselesini çok iyi bilmeniz, PKK ile mücadele konusunda çok doğru tavır almanız işçinin hastalığını iyi etmiyor ki. Sizi çok beğenebilir ve takdir edebilir; ancak hastalığının tedavisi için bir sağlık kuruluşuna başvuracak kadar akıllıdır.

Eylem yapan işçileri ziyaret edip, birkaç kilo çay ve şeker götürüp, onlarla resim çektirip, sosyal medyada paylaşmak ve Aydınlık'a göndermek de işi çözmüyor. Eğer bu yöntem işe yarasaydı, 15 Aralık 2009 günü Ankara'da başlayan ve 78 gün süren Tekel direnişi sayesinde öncü partiye birçok işçi kazanılmış olurdu. O günlerde bir taraftan Aydınlık, diğer taraftan Ulusal Kanal eylemci işçilerin haberlerini verdi. Yüzlerce insan eylemcilere destek için çaba gösterdi. 24 saat açık duran bir çay ocağı vardı.

Sel gittikten sonra kalan kum ne kadar? Hiç.

İşçileri öncü partiye kazanmak, işçilerin artacak sorunlarına çözüm üretmekten, onların sorunlarını onlardan daha iyi bilmekten geçiyor.

İşçinin sorununu işçiden iyi bilmezseniz, size niçin güvensin? Bu sorunları bilmeden bir de akıl öğretmeye kalkarsanız, destek değil, tepkiyle karşılaşırsınız.